

HUMORosnak tűnik...

Valaki eljut a mennyország kapujába, Szent Péter elé, és kérdezi: „Bemehe-tek?” „100 pontért bejuthatsz.” „Csak összeszedem azt a 100 pontot” – gondolja az illető, és kezdi sorolni az erényeit.

„Minden nap jártam misére.” „Gratulálok, 1 pont.” „Megtartottam a pénteki böjtöt.” „Gratulálok, újabb 1 pont!” „Házasságomat az egyház törvényei szerint kötöttem meg.” „Nagyszerű, újabb 1 pont.” „Húsvéti időben gyóntam, áldoztam.” „Nagyon szép, újabb 1 pont.” Az illető kezd elbizonytalanodni... „Úgy látszik, ide protekció kell.” Azt mondja: „Péter, egyszer voltam Rómában, és megnéztem a sírodat.” Ez tényleg tetszik Péternek. „Nagyon köszönöm. Máris jóban lettünk, újabb 1 pont.”

Az emberünk ekkor felkiált: „Istenem, én a magam erejéből ide sose jutok be!” Mire azt mondja Szent Péter: „95 pont! Most már bemehetsz!”

* * *

HÍREINK

A felső tagozatosok részére szervezett, júniusban lezajlott metropoliai Görög-tűz Táborban egyházközségünk gyermekei közül Nagy Dorina és Gajdos Áron vett részt. A szervezők között volt katekétánk, Markos Kitti, aki ott lesz a lisszaboni Katolikus Ifjúsági Világtalálkozón is.

Jó szívvel biztatom egyházközségünk fiataljait a sok szép lelki élménnyel és tartalmas találkozásokkal kecsegtető 22+-os és a 16+-os Ifjúsági Zarándoklaton való részvételre. Részletek a templomi plakáton, illetve az egyházmegye digitális platformjain.

Az Anyaszentegyház házasságot hirdet: Kolcsár Csaba római katolikus vőlegény, Kolcsár Csaba és Csinádi Margaréta szülők fia eljegyezte házastársul Toldi Bettina görögkatolikus menyasszonyt, Dr. Fedor László és Hurczik Anita szülők leányát. Esküvőjükre július 15-én kerül sor a tolcsvai görögkatolikus templomban. Járuljunk hozzá imádságainkkal a fiatalok boldog közös életéhez.

Július 20-án, csütörtökön, Illés próféta ünnepén teljes liturgikus rendet tartunk templomunkban. Július 23-án, vasárnap, a Nagyszülők Világnapján a nagyszülőkért kiemelten imádkozunk.

Előre jelzem, hogy augusztus 7-14. között szabadságomat töltöm; helyettesem Dr. Soltész János atya lesz.

* * * * *

Nyíregyháza-kertvárosi Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3.

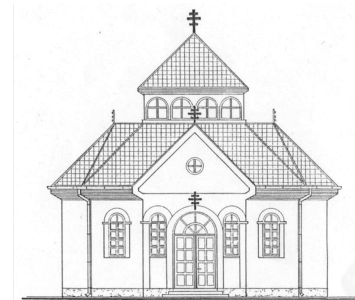
www.kertvarosigorogok.hu – 06-30/415-50-92 – hitoktatasi.iroda@gmail.com

Számlaszámunk: 11100702-18799303-36000001 – Felelős kiadó: Obbágy László parókus

A KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2022 JÚLIUS

A Nagyszülők Világnapját minden évben július 4. vasárnapján, idén júl. 23-án tartja az Egyház. Az időpont Joákim és Anna (Jézus nagyszülei) emléknapjához kötődik.

Gondolataink a Nagyszülők Világnapján

„Más övez föl téged...”

A betegágy mint a hitátadás helye

A Péternek mondott jézusi szavak – „más övez föl téged, és oda visz, ahová nem akarod” (Jn 21,18) – jól jellemzik az emberi erő fokozatos gyengülését magában hordozó aggkort. A zsoltairos ehhez is hozzákapcsolja az időskori hitátadás mozzanatát: „Istenem, te tanítottál ifjúkorom óta ..., öregkoromra, aggságomban se hagyj el, Istenem! Hadd hirdessem e nemzedéknek karodat, és minden utódodnak hatalmadat” (Zsolt 71,17-18). Az „aggság” szó itt nem csupán az élemedett kort, hanem az azzal járó általános gyöngeségét jelzi, a kérés ugyanakkor azt mutatja, hogy a gyöngeség, a betegség, az időskor elesettsége is lehet a hitátadás, az Isten nagy tetteit hirdető hálaadás lehetősége.

Írhatunk az öregségről sok-sok magasztos és szép gondolatot, a realitás azonban mégiscsak az, hogy az egészség idős koraal együtt járó meggyengülése, az egyre több testi nehézség, a betegségek keresztje igencsak rányomja a bélyegét az emberélet őszére. A bibliai Prédikátor könyvében szép lírai leírást olvashatunk az elmúlás felé tartó, utolsó emberi életszakaszról. A könyv magával ragadó költőisége gyönyörű képekkel írja le az öregedést. Valójában azonban semmiféle költőiség nem boríthat enyhítő fátylat az öregedés nyers valóságára, amely – mindenekelőtt az egészségi állapot meggyengülése és fokozatos romlása okán – bizony kereszt a javából. És a keresztből nehéz lenne hintaszéket ácsolni...

Az idősgondozás egyik, mára közismertté vált jelzője a *palliatív*; a szó a latin *pallio*, *palliare* igéből származik, ami „köpennyel betakar, befed, enyhít” értelmű. A *pallium* főnévként „köpenyt” jelent. A *palliatív orvoslás* kifejezés a köpennyel való betakarás képével jelzi az enyhítést; a betegség tüneteinek enyhítéséről van szó. A *palliatív gondozás* célja, hogy a beteg és a vele kapcsolatban álló személyek speciális igényeinek kielégítése révén – a fizikai, lelki, szociális, kulturális és spirituális szükségletekre egyaránt odafigyelve – javítsa az életminőséget. Az átfogó cél a lehető legmagasabb életminőség biztosítása a beteg és családja számára. A szakkifejezés magyarázata szerint figyelembe kell venni és szükség esetén a terápiát ki kell terjeszteni a hozzátartozók problémáira, igényeire; „együtt kell kezelni” a beteget és a hozzátartozót, úgy is fogalmazhatjuk: „őket is be kell takarni a köpennyel.”

A *palliatív gondozás* kifejezés meglátásunk szerint fordított irányban, azaz a beteg felől is működhet. Ennek szentírási reminiscenciái vannak. Illés és Elizeus történetében azt olvassuk, Illés lelkét úgy öröklí meg Elizeus, hogy a próféta a köpenyét teríti a vállára (vö. 1Kir 19,19). Gyönyörű kép, mester és tanítvány, idős és fiatal, örökséget adó és azt átvevő viszonyát igazán szemléletesen ábrázoló ikon. Az idős beteg ember, akire a gondozásban „köpenyt terítenek”, szenvedésében maga „teríthet köpenyt” övéi vállára.

E köpeny „minőségéhez” adalék lehet a *pallium* szó továbbgondolása. A *pallium* az egyházban azt a gyapjú vállszalagot jelöli, amely a Szent Ágnes napján megáldott báránnyak gyapjából készül a főpapok számára. A báránnyal a keresztény embernek Agnus Dei, Isten Báránya jut eszébe, akinek a szenvedése megváltást hozott. Az a szenvedő, aki önmaga számára mintaként tudja tekinteni az ártatlan Isten-Bárány szenvedését, és saját keresztjét Krisztus keresztjének szilánkjaként viseli, köpenyt terít környezetére is, a lehető legigazabb tanúságot téve hitéről. Hiszen a szenvedését „palliatív módon” megélő idős ember „köpenyében” a győztes Bárány rejtőzik. Amikor megkeresztelkedünk, még nem igazán tudjuk, amit szenvedőként megélhetünk: keresztelési öltözékünk – Krisztusba öltözöttségünk szimbóluma – a leületésre vitetett, majd győzelmet, végső győzelmet aratott Bárány ruhája. Ha ezt tudatosítjuk, az egészségügyi praxisban használt *palliatív orvoslás* mintájára – az értelmezést némiképp újrafogalmazva – bátran bevezethetjük az idősödő ember „lelki szakkifejezéseként” a *palliatív hitátadást*, amely a betegágyon, szavak nélkül zajl

katekézis terminus technicusa-ként kiáltja világba azok tanúságát, akik hitükben a szenvedés keresztjének súlya alatt is tudják a Getszemáni és a Golgota értelmét és értékét, nagypéntek és húsvét együttes, győztes misztériumát.

Amikor az idősökben igyekszünk elmélyíteni a palliatív hitátadás készségét, Szent Márton életének közismert mozzanata is segítségünkre lehet. A hagyomány szerint Márton a köpenyét vágta ketté a didergő koldus számára, akiben aztán Jézus jelent meg neki. A *palliatív* jelző ezzel a történettel még gazdagabbá válik, és – főként a (tartalmában hasonló jelentést hordozó) *köntös* szó szentírási helyeivel kombinálva – alkalmas lesz nem csupán a szenvedésre, de a keresztény élet egészére vonatkozó tanúságtétel megfogalmazására. Erre a tanúságtételre – azaz istenkapcsolata kikristályosodott meggyőződésének, hite életalakító bizonyosságának s az erre épülő, kipróbált és megélt értékrendnek a továbbadására – lelkiismeretben minden nagyszülő kötelezve van. Nem is igazán tehetünk unokáinkért ennél többet.

Bűnös mulasztás volna nem szólnunk a humor fontosságáról, amely nélkül egyszerűen elviselhetetlen az időskori életállapot. Aki csak keseregni tud meg sajnálatni önmagát, annak nemcsak a betegágya mellől, de az életéből is elfogynak az emberek. A jövőbe vetett bizalom (ez alatt a nagybetűs Jövőbe, az örök életbe vetett hitet is értjük) azt is jelenti, hogy meg kell tudnunk őrizni életünkben a derűt, s lehetőleg az önironikus, az önmagán mosolyogni képes humort is. Külön ajándék, ha ez még jókedvvel, vidámsággal, nevetéssel is párosul.

Gondolatainkat Tamkó-Sirató Károly játékos/ironikus soraival zárjuk:

Ki itt van ott és ott van itt,
Az mindig éhesen vonít.
Ki itt van itt és ott van ott,
Az mindig-mindig jóllakott.

Ki most van akkor és akkor most,
Az nem jut tovább hamarost.
Ki most van most és akkor akkor,
Arra vígan köszönt az aggkor.

Víg aggkort, boldog idős éveket, kiváló nagyszülő - unoka kapcsolatot kíván minden sorstársának (immár tizenegyszeres nagyapaként)

laciatty